

Pescuitul pe râuri colinare si de ses!

marti, 28 martie 2017

Cu toate c
în ultimii ani activitatea
mea pesc reasc a fost orientat exclusiv asupra
pescuitul la
r pitor,
în special asupra
exemplarelor capitale de p str v,
lostri ,
al u,
am
decis ca
de aceast dat s
scriu
un articol despre pe tii pa nici ai apelor colinare i de es din
regiunea noastr ,
mai ales despre
pe tii pa nici ai râului Cara ,
pe ti care
mi-au
marcat
copil ria i
au f cut-o
mai
frumoas .

La
fel ca pescuitul la r pitor i pescuitul
la pe tii pa nici necesit seriozitate maxim ,
intui ie în alegerea momelilor naturale i
mult
minu iozitate,
mai
ales pe timpul verii,
când debitul râului scade
foarte mult.
În râul Cara ,
în zonele colinare,
se g sesc mai multe specii de pe ti pa nici
precum cleanul, scobarul, mreana brum rie,
dar i cea alb de Dun re, beldi a, boi teanul
etc.
Mai
rar
i cu pu in noroc se poate întâlni în minunatul râu din
Cara ova i
câte un p str v capital, acesta s l luind în gropane i
t uri cu ap adânc ,
unde are hran din bel ug
i nu
de pu ine ori (pescuind
la clean cu montur fix la pe ti or mic) mi-a fost dat s prind
exemplare mari de p str vi de munte Salmo trutta Fario.

Într-o zi din luna lui cuptor am prins pe Cara , în preajma satului Giurgiova, ase exemplare de mrean alb de Dun re la

aproximativ 400-500 gr. bucata. Prin urmare, și pescuitul la pești poate fi unul foarte entuziasmant și spectaculos. Mreana brumărie se pescuiește foarte bine în sezonul vară-toamnă la montura clasică cu plumb culisant pe fundul apei, iar momentele cele mai bune sunt scorbetele și rămașoșii de blegar. După ploaie, când apa râului se tulbură și creșterea, cele mai bune rezultate le vom avea pe malurile râului unde apa stă în loc și nu are curent, mai ales dacă pescuim cu linie fină la plut, iar ca momente folosim pâine albă înmuiată în lapte, rămașoșii de blegar și viermi de carne. Pe o asemenea vreme m-am dovedit întotdeauna a fi un învingător, deoarece erau zile când prindeam și 7-8 kg de pește.

Pescuitul la clean pe timp de vară necesită o tehnică mai specială și mai minuțioasă decât a celorlalți pești, pentru că acesta, odată cu creșterea în greutate, devine un răpitor desvârit. În orice caz, cele mai bune rezultate se vor obține în primele și ultimele ore ale zilei pescuind cu linie fină și nailon foarte subțire, cârlig mare, fără plut și fără plumb. Cele mai îndrăgite momente ale cleanului sunt lăcustele mari și codicele de pești mici. În schimb, odată cu creșterea vremii, meniul cleanului se schimbă, iar preferatele naturale sunt pești mici, ficelii și macele de găin, coropi nicele de talie mică, greierii, boabele de struguri și porumbul fiert. Pe timpul iernii, când temperaturile scad sub 0 grade, cele mai bune rezultate le vom obține pescuind la plut, respectiv la rămașoșii de blegar și viermi de carne.

Pescuitul beldiei (bârzacul) are un farmec cu totul aparte, cel mai palpitant este iarna, pe zăpadă mare, când acest gen de pescuit oferă satisfacții de nedescris. Cea mai eficientă momentă este viermul de carne, care se adaugă pe un cârlig mic, nr. 16. Se pescuiește cu plut, iar la început momentul de pescuit cu bulgări de mămăligă fiartă în care adăugăm 30-50 viermi, după care urmează o pauză îndelungată pentru îngrijirea pescarului și pentru că momentele se fac efectul. Pe timpul pauzei încingem focul, înfigem și năina și cărnașii în epurătoare și le punem la foc, iar până ce acestea se prăjesc ne delectăm cu câte o dușă sau două zdravene din prune, care are un gust nemaipomenit la malul râului și în astfel de împrejurări. După 3-4 ore de pescuit vă garantez, vă asigur, că o să adunați destule beldii pentru 5-6 borcane mari de sare de pește în sos de roșii sau în ulei, depinde de gust.

Am lăsat la urmă scobarul, un pește foarte mofturos și cu pretenții mari când e vorba de mâncare, însă unul care are cea mai gustoasă și albă carne dintre toți cei enumerați până acum, dar și cele mai multe oscioare. La pescuitul scobarului foloseam întotdeauna fir subțire, plut, cârlig nr. 14-16 cu tija lungă, iar ca momentă cu -cu, grâu fiert în lapte și viermi de carne. Alegeam locuri cu apă lină și adâncă, cu fundul apei nemâlos, deoarece scobarul este un pește foarte gingaș și siluetele îndeosebi în asemenea gropane. Cele mai bune rezultate le aveam în aval de comuna Caraova, zona Gârliței, Goruia și până în Giurgiova, unde am capturat scobari și clenii care treceau ușor pragul de un kilogram. Odată ales locul, trebuie să-l sădăm în pace 2, 3 ore, timp în care verificăm adâncimea apei și albia râului, montăm lanseta, echilibrăm pluta și legăm câteva cârlige de rezervă. De asemenea, pregătim scunelul, juvelnicul, minciogul, lemnele pentru foc, mai gustăm din când în când din uica de prun pentru a ne face curaj și, după caz, ne mai jucăm cu câinele. După toate acestea, dacă ai noroc și scobarii sunt activi și flămânzi o să ai parte de un spectacol pe cinste în arta pescuitului la scobar.

Acestea sunt câteva dintre tehnicile esențiale într-ale pescuitului pe râuri colinare și de es din regiunea noastră, unde am copilărit și unde am înțeles prima mea undiță în mână. Bineînțeles, mai sunt foarte multe de spus despre fiecare specie de pește în parte și sigur că în viitorul apropiat voi avea ocazia să vă destăinui și alte metode eficiente de capturare a peștilor pașnici.

Petru Milo_